

Maggy Hopman over dementie:

'Het allerbelangrijkste is om de waardigheid van de mens vast te houden'

Dementie. U heeft er vast vaak van gehoord en misschien wel mee te maken in uw omgeving. Toch is er nog veel onwetendheid en rust er vaak een taboe op deze ziekte. De gemeente Bunschoten heeft de maand maart uitgeroepen tot 'Maand van de Dementie' om kennis en begrip over dit onderwerp te vergroten. De komende drie weken maakt u kennis met ervaringsdeskundigen, als mantelzorger of professional in ons dorp. Deze week Maggy Hopman wiens moeder dementerend is. Haar damesmodewinkel MAGGY'S mag zichzelf een dementievriendelijk bedrijf noemen.

Voor Maggy ging er een wereld open toen ze zich verdiepte in dementie. „Toen we erachter kwamen dat mijn moeder dementerend was, wilde ik weten waar het naartoe zou gaan. Ik ontdekte dat er veel onwetendheid was en voor mijn gevoel liep ik tegen muren op. Voor mij als dochter is dementie een ziekte, waarbij ik niet heel veel anders kan doen dan toekijken, mijn liefde geven en vooral accepteren dat de rollen omdraaien. Hoe moeilijk dat ook is. Juist daar wringt het bij mij. Hoezo niets doen?! Ik wil wél wat doen!”

Maggy merkte ook dat er een taboe rust op deze ziekte. Mensen praten er niet zo gemakkelijk over. „Je hoeft je er niet voor te schamen als je vader of moeder deze ziekte heeft. Of als je het zelf krijgt. Je kunt er niks aan doen. Door het te verzwijgen of te verstoppen, wordt het zwaarder. Voor de persoon zelf en voor de mensen er omheen.”

Maggy's moeder is inmiddels 81 jaar en wordt al zes jaar liefdevol verzorgd op een gesloten afdeling van De Haven. Maggy en haar broer Dirk bezoeken haar meerdere keren per week. „Mensen vragen vaak als eerste of ze mij nog herkent. En ja, Dirk en mij herkent ze nog wel als haar kinderen, we zijn voor haar heel

eigen. Als ze mijn naam even niet weet, noemt ze me 'liéverd!'. Maar verder herkent ze bijna niemand meer, namen herinnert ze zich niet, soms lijkt er wel een blik van herkenning te zijn. Ja, natuurlijk is dat pijnlijk en verdrietig. Ze krijgt nu ook nauwelijks meer bezoek van anderen. Ik neem dat niemand kwalijk, maar mensen hebben het idee dat ze er zelf niks meer aan heeft. En zelf hebben ze er ook weinig aan. Dat is zo erg van deze ziekte. Je verliest de grip op de wereld om je heen. In veel gevallen verliezen demente mensen hun waardigheid en sterven ze eenzaam. Ik begrijp trouwens wel dat mensen allereerst vragen of ze me nog herkent. Maar daaruit blijkt wel wat onwetendheid. Soms zeggen ze ook goedbedoeld: 'het is te hopen dat ze snel overlijdt...'. Dat wil ik niet horen als kind. Ik vind het wel fijn als mensen herinneringen met me delen over mijn moeder. Daarmee houd je haar heel levend. Ik wil graag vasthouden aan wie ze was, haar sterke eigenschappen onthouden.”

Liefde geven

Als Maggy over haar moeder spreekt, is ze vol van liefde en respect. „Toen ik me in dementie ging verdiepen, raakte het mij diep dat de waardigheid van deze mensen vaak verdwijnt. Ik heb me voorgenomen dat niet te laten gebeuren. Bij mijn moeder niet, maar ook bij anderen met dementie niet. Ik wil ze nooit het gevoel geven dat ze dom zijn, als ze het even niet meer weten.

Mijn moeder is altijd een zeer verzorgde vrouw geweest en ik help haar om dit te behouden. Tot vlak voor corona nam ik haar elke vrijdag mee naar de kapper en lieten we haar nagels verzorgen. Ik zorg ervoor dat haar kleding keurig in sets klaarhangt, zodat de verzorging haar netjes kan aankleden. Ik ben nog steeds trots op mijn moeder. Inmiddels kan ze niet meer naar buiten, ze is te ver achteruit gegaan. Maar toen dat nog wel kon, liep ik graag achter de rolstoel met haar door het dorp. Ik heb haar nooit verstoppt en ik genoot ervan om met haar te zijn. Nu kom ik drie keer per week een half uur bij haar langs. Ik zeg weleens tegen

Maggy Hopman met haar moeder.

mijn broer: 'Wat is nou drie keer een half uurtje liefde geven? Dat heeft zij voor ons haar hele leven gedaan!'"

Doorbreken taboe

Maggy heeft veel gehad aan de informatie vanuit Stichting Alzheimer. „Een prachtige betrokken club. Ze doen er alles aan om deze ziekte onder de aandacht te brengen. Alzheimer is één van de vormen van dementie. Wist je dat het volksziekte nummer twee is in Nederland? Het kan echt iedereen overkomen. Zo belangrijk dat we daar meer over leren.

Stichting Alzheimer zet zich enorm in om fondsen te werven voor onderzoek. Omdat er maar weinig mensen mee willen werken aan onderzoek, is dit niet gemakkelijk. Vijf jaar geleden heb ik vanuit mijn winkel een spinningmarathon georganiseerd voor Stichting Alzheimer. Heel veel mensen deden mee of sponsorden de actie. Dit heeft veel aandacht gekregen in het dorp en is op een bepaalde manier ook wel taboedoorbrekend geweest. Ik ben blij dat ik het heb gedaan. Aan de ene kant vond ik het lastig, vanwege het commerciële karakter van de actie. Je doet het voor je moeder, uit liefde, maar gebruikt hiervoor je zakelijke netwerk en invloed. Maar het was het waard en nog steeds. Ik ben ambassadeur voor Stichting Alzheimer. En ik merk dat dat goed is in het dorp. Veel mensen komen naar me toe met hun ervaringen. Ik deed in diezelfde periode samen met mijn moeder mee aan het programma 'Herinneringen voor later' van Caroline

Tensen. Hier hebben we ook ontzettend veel reacties op gehad. Ik hield me voor om me niks aan te trekken van negatieve reacties. Laat mensen maar denken, dacht ik. Ik weet waarvoor ik dit doe.”

'Ik roep ondernemers en inwoners op een training over omgang met dementie te volgen. Het levert liefde op!'

Dat het nodig is, staat voor Maggy als een paal boven water. Ze liet haar team een training volgen over omgang met dementierenden via www.samendementievriendelijk.nl. Ook baliemedewerkers van de gemeente hebben deze training gevolgd en binnenkort zijn de BOA's aan de beurt. Het is een korte effectieve training die zowel online als offline gevolgd kan worden. Ondernemers, maar ook gewone burgers, leren de signalen van dementie te herkennen en krijgen tips aangereikt om daarmee om te gaan. „Ik roep iedereen op om dit te doen, het kost slechts een uurtje tijd en levert liefde op! We hebben zoveel ondernemers in het dorp. Hoe mooi zou het zijn als we met z'n allen de schouders eronder zetten. Zodat de gemeente Bunschoten niet alleen

als organisatie dementievriendelijk is, maar ook geheel met de ondernemers en inwoners. Dus laat je informeren, sluit je aan bij betrokken organisaties, volg een training en vooral... praat erover met elkaar! Echt waar, als je te maken krijgt met dementie denk je dat je niks kunt doen. Maar dat is dus niet waar. Iedereen kan iets doen! Daarom zijn die trainingen zo goed en belangrijk.”

In 2020 woonden in Bunschoten 260 mensen met dementie. De verwachting is dat mede door de vergrijzing dit aantal zal groeien naar 690 in 2050. Juist in de periode dat deze mensen 'nog te goed zijn' voor opname in een verzorgingstehuis, is het belangrijk dat de omgeving goed met hen kan omgaan. „Bij mij in de winkel komen geregeld mensen binnen met dementie. Het is fijn als we dit weten, vandaar dat ik ook zo pleit voor openheid. Je hoeft je er niet voor te schamen.

Vaak zie je een wat verwilderde blik in de ogen, waardoor je merkt dat ze het even niet zo goed weten. Een vrouw kwam bijvoorbeeld dagelijks vragen of we haar sleutels hadden gevonden. Elke keer weer hielpen we haar liefdevol zoeken. De sleutels zaten natuurlijk gewoon in haar tas. Het allerbelangrijkste is om hen als gelijkwaardig mens te behandelen. Niet betuttelen! Liefdevol de helpende hand bieden. Daarmee behoud en bescherm je hun waardigheid.”

Door Frieda van de Geest in opdracht van de Gemeente Bunschoten.

Maart: 'Maand van de Dementie'

De gemeente Bunschoten en partners vinden het enorm belangrijk dat we als samenleving weten hoe we dementie herkennen en hoe we ervoor zorgen dat mensen met dementie en hun mantelzorgers zo lang mogelijk mee kunnen doen in de samenleving.

Daarom staat de maand maart in het teken van dementie.

Wilt u net als Maggy uw organisatie of vereniging dementievriendelijker maken?

Op www.samendementievriendelijk.nl vindt u veel informatie en gratis trainingen.

Wat is dementie?

Dementie is de naam voor een combinatie van symptomen, waarbij de hersenen informatie niet meer goed kunnen verwerken. Dementie is een verzamelnaam voor ruim vijftig ziektes. De meest voorkomende vorm is de ziekte van Alzheimer. Wilt u meer informatie over dementie of heeft u vermoedens van dementie in uw omgeving? Kijk dan op www.alzheimer-nederland.nl. In ons dorp wordt maandelijks een bijeenkomst georganiseerd voor iedereen die met dementie te maken heeft: het Alzheimer Café (elke tweede dinsdag van de maand, m.u.v. juni, juli en augustus, van 19.30 - 21.00 uur in restaurant De Mandemaker).

Sharon Heek over dementie:

‘In ons dorp is de zorg voor mensen met dementie goed geregeld’

Dementie. U heeft er vast vaak van gehoord en misschien wel mee te maken in uw omgeving. Toch is er nog veel onwetendheid en rust er vaak een taboe op deze ziekte. De gemeente Bunschoten heeft de maand maart uitgeroepen tot ‘Maand van de Dementie’ om kennis en begrip over dit onderwerp te vergroten. In deze maand maakt u kennis met ervaringsdeskundigen, als mantelzorger of professional in ons dorp. Deze week Sharon Heek die als zorgprofessional nauw betrokken is bij inwoners met dementie die nog thuiswonend zijn.

Sharon Heek komt als wijkverpleegkundige van Wijkverpleging De Haven bij veel inwoners over de vloer om hen lichamelijke zorg te verlenen. Daarnaast is ze werkzaam als casemanager dementie, wat betekent dat ze het vaste aanspreekpunt is voor inwoners met dementie (en hun mantelzorgers) die nog thuiswonend zijn. „Zodra er vermoedens zijn van dementie kunnen wij al in beeld komen. Deze persoon krijgt direct een casemanager toegewezen die zorgt voor de begeleiding die nodig is.”

In veel dorpen en steden komt een casemanager dementie pas in actie als er officieel een diagnose is vastgesteld. In onze gemeente al eerder. Sharon: „Heel positief, vind ik dat. Het kan soms wel 2,5 jaar duren voordat de diagnose er is en we kunnen voor die tijd al zoveel betekenen. Dementie kan beginnen met vergeetachtigheid binnen het korte termijngeheugen. ‘Welke dag is het vandaag?’

Dementie - meer informatie

Dementie is de naam voor een combinatie van symptomen, waarbij de hersenen informatie niet meer goed kunnen verwerken. Dementie is een verzamelnaam voor ruim vijftig ziektes. Wilt u meer informatie over dementie of heeft u vermoedens van dementie in uw omgeving? Kijk dan op www.alzheimer-nederland.nl. Voor mensen die zelf dementie hebben is een apart platform opgericht: www.ikleefmetdementie.nl.

In ons dorp wordt maandelijks een bijeenkomst georganiseerd voor iedereen die met dementie te maken heeft: het Alzheimer Café (meer info op www.deboeibunschoten.nl/alzheimer-cafe/).

Wilt u in contact komen met een casemanager? Hiervoor zijn geen wachttijden, u wordt direct geholpen. Kijk voor meer informatie www.dementied2.nl.

dat soort vragen stellen ze dan. De eerste signalen zijn moeilijk te herkennen, omdat ze er af en toe zijn en niet altijd. Bovendien probeert de persoon het vaak te verbloemen. Door er een grapje overheen te maken of een leugentje te bedenken.”

Niet-pluisgevoel

Juist deze fase levert vaak grote bezorgdheid op, vooral bij de directe omgeving. De eerste stap die mensen vaak zetten is richting de huisarts. De huisarts kan doorverwijzen naar een casemanager. Een casemanager kan altijd meedenken. „Juist al bij het eerste niet-pluisgevoel”, vertelt Sharon. „Veel mensen zijn bang dat ze direct worden opgenomen, maar dat is in het begin vaak helemaal niet nodig. Als casemanager voeren we in huisbezoeken gesprekken over hoe het gaat en wat ze kunnen verwachten. Doel hiervan is om de cliënt met dementie zo lang mogelijk goed en veilig thuis te houden. Dit kan vaak langer als er nog een partner thuis woont. Wanneer er een opnamewens is, begeleiden we dat traject. De cliënt heeft in principe vanaf het eerste contact tot aan opname één vaste casemanager. Dit schept vertrouwen en wordt enorm gewaardeerd.”

Veel verschillende vormen

De meeste casemanagers in Bunschoten werken ook als wijkverpleegkundige. „Die combinatie is heel prettig. Je kent de mensen dan het beste. Als we als casemanager langskomen voor een gesprek, zitten ze vaak keurig aangekleed in de stoel en lijkt het heel wat. Maar als wijkverpleegkundige zien we dezelfde mensen op hun kwetsbare momenten en dat geeft vaak een andere indruk. Het is niet zo dat alle cliënten ook verpleging nodig hebben, dus dit gaat niet altijd op. Maar deze combinatie van begeleiding en zorg, geeft ons wel een goed totaalplaatje.”

Veel mensen koppelen dementie automatisch aan de ziekte van Alzheimer, maar er zijn veel meer varianten. Ook bestaan er ziektes, zoals Parkinson, waarbij de kans op het ontwikkelen van

Sharon Heek is werkzaam als casemanager dementie, wat betekent dat ze het vaste aanspreekpunt is voor inwoners met dementie (en hun mantelzorgers) die nog thuiswonend zijn.

dementie groot is. Vergeetachtigheid komt veel voor en is ook het meest bekende symptoom. Maar ook gedragsverandering kan een signaal zijn en dat is veel minder bekend.

„Vanuit de wijkverpleging hebben we contact met veel anderen in ons dorp. 75-plussers krijgen elk half jaar een check, gericht op risicosignalering. Hierin screenen we onder meer op dementie. Als ze vanwege lichamelijke zorg al bij ons bekend zijn, herkennen we hierdoor vaak al dementie in een vroeg stadium. We starten daarna het onderzoek om tot een diagnose te komen. Dit kan in het ziekenhuis via een klinisch geriater (ouderensarts) of in onze organisatie via de specialist ouderengeneeskunde (SOG).”

‘Het doel van mijn werk is om de cliënt met dementie zo lang mogelijk goed en veilig thuis te laten wonen’

„Mensen die nog niet bekend zijn bij ons, maar die het idee hebben dat er iets niet pluis is, volgen na een intakegesprek hetzelfde traject. Als casemanager geven we advies en starten we zonnodig met wijkverpleging, vaak ook om de mantelzorger

te ontlasten. Soms kijken we samen met het Wmo-loket van de gemeente naar een zinvolle daginvulling voor de cliënt. In onze omgeving hebben we daarvoor mooie voorzieningen, zoals De Luwte in De Haven, dagbesteding op de Eemlandhoeve of op het zorgerv Buiten-land in Nijkerk. We gaan op zoek naar de leukste plek. Dit is ook prettig voor de mantelzorger, zodat ze hun geliefde daar met een gerust hart naartoe laten gaan.”

Opnamewens

Zodra de diagnose dementie is vastgesteld is het mogelijk om via de Wet langdurige zorg een indicatie aan te vragen voor opname. Dit is vaak een moeilijke stap, maar op termijn meestal onontkoombaar. Om die reden is het verstandig om de indicatie op tijd aan te vragen, zodat die er ligt zodra het nodig is. Met een indicatie wordt de persoon op de wachtlijst geplaatst. Zodra er plek is én de persoon is er aan toe, kan hij of zij terecht in een verpleeghuis.

„Het overgrote deel van onze cliënten komt uiteindelijk in De Haven terecht, maar er zijn ook andere passende initiatieven. Voor jonge mensen met dementie is De Haven bijvoorbeeld minder geschikt. Zij hebben vaak andere zorg nodig, omdat ze lichamelijk nog zo fit zijn.” Vroeger zaten de woongroepen voor mensen met dementie in het hoofgebouw van De Haven. Tegenwoordig in een nieuw woongebouw. „Een hele mooie plek met acht kleinschalige woongroepen voor elk acht be-

woners. De slaapkamers zijn wat kleiner, maar er is een mooie ruime huiskamer en de bewoners kunnen een fijn rondje lopen. De Haven werkt met leefcirkels. Dit betekent dat sommige bewoners verder komen in het gebouw dan anderen. Dit gaat via een sensor die ze dragen waardoor deuren opengaan of juist dichtblijven. Door de leefcirkels wordt er bewust gekeken per bewoner wat voor hem of haar veilig en verantwoord is met zoveel mogelijk vrijheden.”

Iedereen kan iets doen

Omdat dementie steeds meer voor gaat komen nu de bevolking vergrijsd, wordt de rol van de omgeving steeds groter. Op www.samendementievriendelijk.nl kan iedereen terecht voor training en voorlichting. Sharon: „Kennis over dit onderwerp is zo belangrijk. Als je iemand tegenkomt die in de war is, moet je niet bang zijn om hem aan te spreken. ‘Kan ik u ergens mee helpen?’ is altijd goed om te vragen. Ik vind het goed dat er trainingen beschikbaar zijn om mensen en bedrijven daarbij te helpen. Maar vergeet ook de mantelzorgers niet. Ze hebben vaak een zware taak. Vraag gerust of je hen ergens mee kunt ontlasten. En als je het gevoel hebt dat er in jouw omgeving iemand mogelijk aan dementie lijdt, trek aan de bel, daar zijn wij voor!”

Maart: ‘Maand van de Dementie’

De gemeente Bunschoten en partners vinden het enorm belangrijk dat we als samenleving weten hoe we dementie herkennen en hoe we ervoor zorgen dat mensen met dementie en hun mantelzorgers zo lang mogelijk mee kunnen doen in de samenleving. Daarom staat de maand maart in het teken van dementie.

Gerben de Ruiter over dementie:

‘Mijn vader woont nu bij mij om de hoek, ik kan meer voor hem doen’

Dementie. U heeft er vast vaak van gehoord en misschien wel mee te maken in uw omgeving. Toch is er nog veel onwetendheid en rust er vaak een taboe op deze ziekte. De gemeente Bunschoten heeft de maand maart uitgeroepen tot ‘Maand van de Dementie’ om kennis en begrip over dit onderwerp te vergroten. In deze maand maakt u kennis met ervaringsdeskundigen, als mantelzorger of professional in ons dorp. Vandaag het laatste portret in deze serie. Ontmoet Gerben de Ruiter, wiens vader Ger dementieverschijnselen heeft als gevolg van een hersentumor.

Gerben de Ruiter (50) is tegenwoordig bijna dagelijks op Bunschoter grondgebied te vinden. Zijn vader Ger de Ruiter (79) woont sinds half december 2021 in de gloednieuwe woonzorgvoorziening Lindenhorst aan de Zevenhuizerstraat. Hiervoor woonde hij zijn hele leven in Uithoorn. Na een hersentumor in 2011 hield hij een hersenbeschadiging over die uiteindelijk heeft geleid tot een vorm van dementie.

Hulpbehoevend

„Turbulent! Zo kun je de afgelopen periode wel noemen”, vertelt zoon Gerben. „Mijn vader is de laatste jaren flink achteruit gegaan, maar werd volledig verzorgd door mijn moeder en zus. Totdat mijn moeder vrij plotseling overleed. We moesten halsoverkop een plek vinden voor mijn vader. Uiteindelijk kwam hij hier in Bunschoten terecht en dat had hij niet beter kunnen treffen.”

Ger was net met pensioen toen er een hersentumor bij hem werd ontdekt. De operatie daaraan werd hem bijna fataal. „Artsen spraken van een wonder dat hij er zo ‘goed’ is uitgekomen. Na de operatie heeft hij nog redelijk wat kwaliteit van leven mogen heb-

ben. Hij kon eerst nog autorijden en ging nog op vakantie met mijn moeder. Samen hebben ze nog mooie jaren gehad.”

Maar desondanks ging hij toch wel achteruit. Uiteindelijk raakt Ger volledig hulpbehoevend. Zijn gezichtsvermogen en gehoor zijn slecht en hij is rolstoelafhankelijk. Daarbij ontwikkelden zich verschijnselen van dementie, wat op dit moment vooral betekent dat hij erg vergeetachtig is en vaak in de war. Ook heeft hij geregeld epileptische aanvallen die uitkomen in een delier: een lange periode van extreme verwardheid waarin hij soms een gevaar is voor zichzelf. Na elke aanval gaat hij zichtbaar achteruit.

Geen hulp gevraagd

„Mijn moeder was een sterke, dominante vrouw. Ze wilde graag haar eigen boontjes doppen. Het gevolg was dat ze geen hulp wilde aannemen, ook niet toen de zorg zwaarder werd. Alleen mijn zussen en zwager mochten op een gegeven moment helpen, zij woonden dicht in de buurt. Of dit goed was? Ik denk dat het beter had gekund. Dit ging ten koste van de zorg voor mijn vader, maar zeker ook voor haarzelf. Het meest duidelijk werd dit vorig najaar. Wij zagen haar gezondheid al lang achteruit gaan, maar ze weigerde naar een dokter te gaan. Totdat het echt niet meer ging en ze halsoverkop geopereerd moest worden. Ze bleek volledig uitgezaaide kanker te hebben en is binnen twee maanden overleden op 4 januari 2022. Achteraf had het zo anders gekund en dat moet ik wel verwerken. Tegelijk weet ik dat dit de autonomie van mensen is, je hebt het recht om zelf je leven in te richten. En juist omdat ze zo lang samen zijn gebleven, hebben ze nog veel mooie dingen samen beleefd.”

Memorabel fietstochtje

Toen Gerbens moeder in het ziekenhuis kwam, moest er op stel een sprong een plek voor zijn vader geregeld worden. Hij kwam op een crisisbed terecht in Amsterdam. „Mijn vader had wel de indicatie voor zorg aan huis, maar niet voor opname in een verpleeghuis. Bovendien zijn de wachttijden lang. Ik heb met

minstens dertig verschillende tehuizen contact gehad, maar het wilde niet lukken. Totdat ik me een fietstochtje van vorig jaar herinnerde...”

Gerben woont met zijn gezin in Nieuwland, Amersfoort, en hij fietst graag door de omgeving. Ruim een jaar geleden zag hij op een van die fietstochtes dat er een wooncomplex werd gebouwd aan de Zevenhuizerstraat, bij hem om de hoek. Nieuwsgierig naar de plannen, vond hij op internet dat de King Arthur Groep daar een kleinschalig wooncentrum aan het bouwen was voor mensen met dementie. Hij doet op dat moment verder niets met die informatie, totdat het hem - tijdens de koortsachtige zoektocht naar een plek voor zijn vader, weer te binnen schiet.

„De Lindenhorst kwam zo letterlijk op mijn pad. Inmiddels was het project klaar en ik besloot eens te bellen. Er was nog plek en binnen drie weken konden we komen kijken, samen met mijn vader én moeder. Zij zat inmiddels in een hospice, maar we konden haar nog hier naartoe meenemen. ‘Hier is het goed, hier mag je wonen’, zei ze tegen mijn vader. Dat was zo’n fijn moment. Het voelde direct vertrouwd in Lindenhorst.

Natuurlijk moest er nog wel veel geregeld worden. In feite huur je hier een appartement en koop je de zorg in vanuit de indicatie. Dat is erg duur allemaal. Mijn ouders zijn niet erg vermogend geweest in hun leven, maar omdat ze een huis kochten in de jaren tachtig, dat al lang is afbetaald en tien keer over de kop ging bij de verkoop, bleef er een bak geld over. Hoe mooi dat hij er daardoor nu zo goed bij zit. Ik gun hem dat enorm!”

‘Nu is het mijn tijd om hem te geven wat hij mij altijd gaf; vertrouwen, verbinding, aanwezigheid.’

De King Arthur Groep, waar Lindenhorst onder valt, heeft een unieke visie die volgens Gerben ook echt wordt bewerkstelligd: ‘Je bent thuis waar je begrepen wordt’ verwoordt de website het. „Mijn vader is hier half december komen wonen, twee weken

Gerben de Ruiter met zijn vader Ger: „Ik ervaar Lindenhorst als thuishkomen voor hem. Ook ik voel me hier enorm welkom.”

voordat mijn moeder overleed. En ik ervaar het als thuishkomen voor hem. Ze zien hem hier als de persoon die hij is. Ook ik voel me hier enorm welkom. Ik mag gewoon kind van mijn vader zijn. Ik kan altijd mee-eten als ik dat wil. Mijn vader woont nu dicht bij mij in de buurt en het is fijn dat ik nu wat meer voor hem kan doen. Ik verzorg bijvoorbeeld zijn financiën en post, zijn kleding, maar regel ook de kapper en pedicure.

Verder scheer ik zijn baard en knip ik zijn nagels. Maar de echte verzorging laat ik aan de medewerkers hier over. En dat vind ik misschien nog wel de grootste waarde van deze plek: je hoeft als kind niet in de zorgende rol, daar is de verpleging voor. Ik zie mezelf dan ook niet als mantelzorger. Ik kom hier gewoon op bezoek. Door zijn geheugenuitdaging moet ik mijn eigen verlangens en verwachtingen ondergeschikt maken aan die van mijn vader. In de relationele balans die ik met hem heb, is het nu mijn tijd om hem te geven wat hij mij mijn hele leven gaf; vertrouwen, verbinding, aanwezigheid. Ik ervaar bij mezelf dat ik hem dit te geven heb, en bij hem dat hij in staat blijft dit te ontvangen. Dat maakt onze relatie rijk, daar ben ik dankbaar voor.”

Duofiets

Gerben geniet ook van de andere bewoners. „Binnenkort help ik bij een bingomiddag en regelmatig ga ik met bewoners wandelen of fietsen. Via een crowdfundingactie heb ik een mooie duofiets kunnen aanschaffen voor Lindenhorst. Geweldig is dat! Ik ben vorige week met het mooie weer naar Spakenburg gefietst met mijn vader. Even samen een visje eten en dan weer door de polder terug. Daar genieten we beiden van. Ik ben blij dat ik een flexibele baan heb, zodat ik hier veel kan zijn.”

„Natuurlijk heb ik verdriet om het overlijden van mijn moeder en om mijn vader zo te zien aftakelen. Het moeilijkste vind ik dat een man die zowel fysiek als mentaal altijd erg krachtig was, zichzelf nu zo moeilijk kan uiten. Hij vervlakt. Vroeger had hij een zeer sprankelende inborst en zat hij vol energie, daar is nu nog maar weinig van over. Ik probeer hem zoveel mogelijk te zien als de man die hij was. Op wie ik zoveel lijk...”

 samendementievriendelijk.nl

Dementie - meer informatie

Dementie is de naam voor een combinatie van symptomen, waarbij de hersenen informatie niet meer goed kunnen verwerken. Dementie is een verzamelnaam voor ruim vijftig ziektes. Wilt u meer informatie of heeft u vermoedens van dementie in uw omgeving? Kijk dan op www.alzheimer-nederland.nl.

Voor mensen die zelf dementie hebben is een apart platform opgericht: www.ikleefmetdementie.nl. Of bezoek eens het Alzheimer Café (zie www.deboeibunschoten.nl/alzheimer-cafe/).

Meer informatie over casemanagement: www.dementied2.nl. Meer informatie over Lindenhorst vindt u op www.kingarthurgroep.nl.

Maart: ‘Maand van de Dementie’

De gemeente Bunschoten en partners vinden het enorm belangrijk dat we als samenleving weten hoe we dementie herkennen en hoe we ervoor zorgen dat mensen met dementie en hun mantelzorgers zo lang mogelijk mee kunnen doen in de samenleving. Daarom staat de maand maart in het teken van dementie.